

lediget af mig, hvilket jeg dog ikke tror; men, som sagt, Forhandlingene ere afsluttede, og Afstemningen maa begynde.

Man gif saaledes til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af H. C. D. Müller til en motiveret Dagsorden saalydende:

„I det Folkethinget udtaler den Forventning, at de foreliggende Spørgsmaal, hvis de ikke forinden nærmere bestemmes ved Lovgivningsmagten, ville blive undergivne Domstolens Afgjørelse, gaar Folkethinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

forkastedes med 50 Stemmer mod 24.

2) Forslag af Udvalgets Mindretal (Hindenburg) til følgende motiverede Dagsorden:

„I det Folkethinget udtaler det Ønske, at Sidenrigsministeren ved foreskaldende Veiligheder vil lade det blive Gjenstand for Domstolens Afgjørelse, hvorvidt Parceller, der ere udstykkede fra en Bøndegaard, ere Fæstetvungen underkastede, indtil samtlige herhen hørende Retspørgsmaal saavidt mulig ere satte udenfor Tvivl; idet Folkethinget anmoder Sidenrigsministeren om ved passende Foranstaltninger at forhindre, at fæsteligtig Jord unddrages Fæstetvungen derved, at den først udstykses til Huslodder for derefter at sammenlægges med anden Jord af samme Bessaffenhed, og idet Folkethinget udtaler det Ønske, at Regjeringen — saafremt der ikke ved Sværtsættelsen af de ovenfor antydede Foranstaltninger skaffes Sikkerhed for, at den fæsteligtige Jord ikke unddrages Bøndestandens Brug — da vil være betænkt paa, ad Lovgivningens Vej at raade Bod herpaa, gaar Folkethinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

forkastedes med 57 Stemmer mod 10.

Man gif altsaa til Behandlingen af Forslaget til Beslutninger. De stillede Vædrings- og Underænderingsforslag samt Forslaget om Beslutningernes endelige Bedtagelse sattes under Et under Forhandling.

Ordføreren: Det er maaske noget triivielt at gjentage en Bemærkning, som jeg oftere har havt Veilighed til at gjøre ligeoverfor min ærede Nabo (Hindenburg), der er Mindretal i Udvalget, men jeg kan ikke undlade det, da den forekommer mig at være saa flaaende; det er denne, at det ærede Medlem taler, som om han stod overfor en Ret, der skulde gaa til en retslig Kjendelse i Sagen; han holder sig til den skarpt juridiske Bevisførelse og gaar i Enkeltbederne ganske paa samme Maade, som det finder Sted ligeoverfor en Ret. Han løfter sig ikke op derover eller tager Hensyn til, hvorledes Sagen her bør betragtes, og ihvorvel man ikke skal sætte det juridiske Hensyn tilside, skal man dog ved Siden deraf tage andre Hensyn, og disse gjøre sig ogsaa gjældende selv hos vore dygtigste Jurister, der sidde her i Thinget, og som meget vel vide i deres Foredrag her at tale paa en anden Maade, end jeg antager, at de ville gjøre som Sagførere i en Sag. Der er kommet Meget frem, som jeg har troet ikke at kunne lade ligge, men som jeg har maattet lade ligge, og da jeg ikke saaledes kan træde op som Sagfører for en Sag, maa jeg tage Sagen paa den almindelige Maade her i Thinget. Jeg skal i Genhold hertil søge at gennemgaa, hvad jeg anser for nødvendigt at gennemgaa af det, som det ærede Mindretal har gjort gjældende. Da det ærede Mindretal mundtlig har anført omtrent de samme Grunde, som i Hovedsagen ere anførte i Betænkningen, kan jeg henholde mig til denne. Han har da først, mod det første Punkt i mit Forslag gjort gjældende, at der deri indeholdes forskellige Retspørgsmaal, som hvert for sig kunde være Gjenstand for en udsærlig Sagsanlæggelse, der var flere forskellige omtvistede Retspørgsmaal indbefattede derunder. Sa, dette er vistnok fuldkomment rigtigt, Naar man skulde have en Sag retlig afgjort her, og det var en juridisk Domstol, saa vilde jeg holde mig tilbage, saa tvivler jeg ikke om, at man kunde finde paa at opløse dette Spørgsmaal i mangfoldige andre, som juridisk kunde føres herind under, men som Sagen foreligger, er det en saadan Sætning, at jeg holder mig